

Krúdy Gyula

Krúdy Gyula (Nyíregyháza, 1878. október 21. – Budapest, Óbuda, 1933. május 12.) író Palotához elsősorban a nagyanyjai szál fűzte. Nemcsak édesapja, már nagyanyja, Radics Mária is Palotán született. Az unoka gyakran tartózkodott nála. Krúdy Gyula az ő meséin, történetein nőtt fel. Országos híré íróként is gyakran megfordult Palotán. Műveiben megörökíti a XIX. századi és a XX. század eleji kisváros világát, életét, romantikáját, a Bakony erdeinek zúgását, a táj varázsát és hangulatát.

Utolsó palotai útja 1919-ben, a Tanácsköztársaság idején lehetett, amikor Veszprémből jövet feleségével járt Várpalotán. Ennek emlékéért az *Útinaplómból*, *A betyárok országútján* és a *Bakonyi bujdosó* című művei idézik fel. Nagyanyja elbeszéléseiből, személyes élményeiből rajzolta több művének hőseit. Palotai vonatkozású írásai 1904-től jelentek meg. Pl: *Az Ál-Petőfi*, a *Palotai álmok*, *N. N. egy szerelemgyerek története*, *A templáriusa a Sobriék*. Várpalotán utcát neveztek el róla, a városi könyvtár felvette a nevét, s az intézmény külső falán Ligeti Erika domborműve, olvasótermében pedig Szabó Iván: Szindbád c. alkotása látható az íróról.

